

Enhed
International
Økonomi

Dato
28. september
2012

Samlenotat vedr. Rådsmødet (ECOFIN) den 9. oktober 2012

Herved fremsendes dokument, som skønnes relevante for Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalgets ansvarsområde. Materialet er fremsendt til Folketingets Europaudvalg.

- 1) Afgift på finansielle transaktioner Side 2
- Status over drøftelserne
KOM-dokumenter foreligger ikke.
 - 2) Reviderede regler om kapitalkrav (CRR/CRD IV) Side 6
- Orientering fra formandskabet.
KOM(2011) 452 og KOM(2011) 453
 - 3) Opfølgning på det uformelle ECOFIN den 14.-15. september Side 13
2012
- Orientering ved formandskabet
KOM-dokumenter foreligger ikke.
 - 4) Det Europæiske Semester 2012 Side 15
- Udveksling af synspunkter
KOM-dokumenter foreligger ikke.
 - 5) Gennemførelse af stabilitets- og vækstpagten Side 18
- Udkast til Rådets afgørelse og udkast til Rådets henstilling
KOM-dokumenter foreligger ikke.
 - 6) Internationale møder Side 23
 - a) Opfølgning af G20-mødet mellem finansministrenes stedfortrædere i Mexico City den 23.-24. september 2012 og forberedelse af G20-finansministrenes og centralbankchefernes møde den 4.-5. november 2012
- Udveksling af synspunkter
KOM-dokumenter foreligger ikke.
 - b) Forberedelse af det årlige møde mellem IMF og Verdensbankgruppen i Tokyo den 12.-14. oktober 2012
- Udkast til erklæring fra EU-formandskabet til Den Internationale Monetær og Finansielle Komité (IMFC)
KOM-dokumenter foreligger ikke.
-

Dagordenspunkt 1: Afgift på finansielle transaktioner (FTT)

Resumé

På ECOFIN den 22. juni konkluderede man, at der ikke kan opnås enstemmig støtte til Kommissionens FTT-forslag, og at en gruppe lande ønskede at arbejde videre med mulighederne for et forstærket samarbejde om en FTT. På den baggrund forbereder en række interesserede lande aktuelt en anmodning til Kommissionen om et forstærket samarbejde om en form for FTT, jf. Traktatens bestemmelser. På ECOFIN den 9. oktober ventes en statusdrøftelse om det forstærkede samarbejde, herunder muligvis om den fremadrettede proces og afgiftens nærmere form mv. Kriteriet for at iværksætte forstærket samarbejde er bl.a., at mindst ni interesserede lande skal anmode Kommissionen herom. Herefter vil Kommissionen på grundlag af anmodningen kunne fremsætte et forslag herom. Målet er at nå til enighed om det forstærkede samarbejde inden udgangen af indeværende år.

Der henvises i øvrigt til samlenotat forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN d. 8. november 2011, d. 13. marts 2012 og d. 22. juni 2012.

Baggrund

Drøftelserne på EU-niveau, senest på ECOFIN d. 22. juni og på Det Europæiske Råds (DER's) møde d. 28.-29. juni 2012, har vist, at der ikke kan opnås enstemmig støtte til Kommissionens forslag til en afgift på finansielle transaktioner (FTT) eller indførelse af en anden form for finansiel transaktionsafgift i alle EU-lande.

Forhandlingssituationen indebærer således, at de EU-lande, som ønsker at indføre en koordineret finansiel transaktionsafgift, må afsøge andre muligheder for etablering af et sådant samarbejde. Lissabon-traktaten åbner i den forbindelse mulighed for, at der kan etableres et såkaldt forstærket samarbejde på områder, som ikke er EU enekompetence (f.eks. på skatteområdet).

Konklusionerne fra DER d. 28.-29. juni 2012 bemærker, at en afgift på finansielle transaktioner ikke vil blive vedtaget af Rådet indenfor en rimelig tidshorison. Konklusionerne lyder videre, at flere medlemslande på den baggrund vil fremsætte en anmodning om et forstærket samarbejde på dette område mhp. vedtagelse inden udgangen af 2012.

Indhold

Proces for forstærket samarbejde

EU har kun gjort anvendelse af bestemmelserne om at etablere et forstærket samarbejde i få tilfælde, senest i sagen om EU-patentet. Man har i regi af ECOFIN endnu ikke erfaringer med det forstærkede samarbejde.

Forstærket samarbejde har hjemmel i artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og i sjette del, afsnit III (artikel 326-334), i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF). Indledning af et forstærket samarbejde forudsætter at følgende betingelser er opfyldt:

- Et forstærket samarbejde skal indføres inden for rammerne af Unionens ikke-eksklusive kompetencer (TEU artikel 20, stk. 1).
- Et forstærket samarbejde skal være en sidste udvej, når de tilstræbte mål ikke kan nås inden for en rimelig frist af Unionen som helhed (TEU artikel 20, stk. 2).
- Mindst ni medlemsstater skal deltage i et forstærket samarbejde (TEU artikel 20, stk. 2).

- Et forstærket samarbejde skal tage sigte på at fremme Unionens mål, beskytte dens interesser og styrke integrationsprocessen (TEU artikel 20, stk. 1).
- Et forstærket samarbejde skal overholde traktaterne og gældende EU-ret (TEUF artikel 326).
- Et forstærket samarbejde må ikke skade det indre marked eller den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed og må ikke medføre begrænsning af eller forskelsbehandling i samhandelen mellem medlemsstaterne eller fordrejning af konkurrencevilkårene (TEUF artikel 326).
- Et forstærket samarbejde skal respektere ikke-deltagende medlemsstaters rettigheder, beføjelser og forpligtelser (TEUF artikel 327).
- Et forstærket samarbejde skal ske på et af de områder, der er nævnt i traktaterne (TEUF artikel 329 stk. 1).

Retsakter, der vedtages inden for rammerne af et forstærket samarbejde, er ifølge TEU artikel 20 kun bindende for de deltagende medlemsstater. Det er til enhver tid åbent for alle medlemsstater at tilslutte sig et forstærket samarbejde.

Forstærket samarbejde kan indledes, når Rådet fastslår, at der ikke vil kunne opnås den nødvendige grad af enighed om det forslag, som der ønskes et forstærket samarbejde om. De medlemsstater, som ønsker at indføre et forstærket samarbejde, retter en anmodning til Kommissionen, hvori de nærmere angiver anvendelsesområdet for det påtænkte forstærkede samarbejde og de mål, der tilstræbes opfyldt hermed. Kommissionen tager efterfølgende stilling til, om de formelle krav herfor er opfyldt, jf. ovenfor.

Hvis det vurderes, at forudsætningerne herfor er opfyldt, fremlægger Kommissionen et forslag til bemyndigelse til at indlede forstærket samarbejde samt forslag til det konkrete samarbejde. Bemyndigelsen til at indlede et forstærket samarbejde gives af Rådet efter forslag fra Kommissionen og efter Europa-Parlamentets godkendelse. Kommissionen skal over for de berørte lande begrunde, hvis der ikke fremsættes et forslag. Såfremt bemyndigelsen gives, behandles det efterfølgende forslag fremsat af Kommissionen af alle lande i Rådet, men kun de lande, som deltager i det forstærkede samarbejde, har stemmeret.

Grundlaget for et forstærket samarbejde om en finansiel transaktionsafgift

Kommissionens FTT-forslag omfatter som udgangspunkt alle finansielle transaktioner, herunder transaktioner med aktier, obligationer, derivater m.v.

Det er endnu uklart, konkret hvilken form for finansiel transaktionsafgift, som i givet fald skal danne grundlag for det forstærkede samarbejde. Afgiften vil formentlig skulle baseres på Kommissionens FTT-forslag, idet afgiften formentlig på visse punkter dog vil afvige fra Kommissionens forslag.

Et forstærket samarbejde vil eventuelt kunne basere sig på en trin-for-trin model for en transaktionsafgift, hvor et første skridt kunne være, at man indfører en afgift på handel med aktier (evt. efter principper på linje med den britiske ("stamp duty") og den franske variant af en transaktionsafgift). Eventuelle yderligere skridt kunne være, at afgiftsgrundlaget på senere tidspunkter udbredes til visse obligationer (f.eks. andre obligationer end statsobligationer), derivater m.v. på linje med Kommissionens FTT-forslag. Det ligger i forlængelse af de mulige løsninger, som man også har drøftet på EU-niveau under dansk formandskab som basis for et muligt kompromis.

ECOFIN d. 9. oktober 2012

Tyskland og en række andre interesserede medlemslande er aktuelt i gang med at udarbejde en anmodning til Kommissionen om igangsættelse af et forstærket samarbejde om en finansiel transaktionsafgift, jf. ovenfor. På ECOFIN d. 9. oktober ventes en statusdrøftelse om det forstærkede samarbejde, herunder muligvis om den

fremadrettede proces og afgiftens nærmere form mv., som skal danne grundlag for de interesserede landes anmodning til Kommissionen.

Kommissionen har tilkendegivet, at når en anmodning kommer, vil man behandle den hurtigst muligt. Der vil i første omgang skulle være tale om et forslag fra Kommissionen om at etablere forudsætningen for det forstærkede samarbejde, jf. beskrivelsen ovenfor. Forslag til indholdet af det konkrete samarbejde vil blive fremlagt senere af Kommissionen.

Hjemmelsgrundlag

Forstærket samarbejde har hjemmel i artikel 20 i TEU og i sjette del, afsnit III (artikel 326-334), i TEUF. Bemyndigelsen til at indlede et forstærket samarbejde gives af Rådet efter forslag fra Kommissionen og efter Europa-Parlamentets godkendelse.

Nærhedsprincippet

Der foreligger endnu ikke et konkret forslag, som skal danne grundlag for det forstærkede samarbejde om en finansiel transaktionsafgift.

Europa-Parlamentets udtalelser

Kommissionens FTT-forslag blev forelagt Europa-Parlamentet i overensstemmelse med proceduren i TEUF artikel 113, hvorefter Rådet i givet fald træffer beslutning med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet. Ifølge Europa-Parlamentets betænkning støttes Kommissionens FTT-forslag. Europa-Parlamentet lægger bl.a. vægt på, at en gruppe medlemsstater kan indføre en FTT gennem et forstærket samarbejde, jf. Traktatens bestemmelser, hvis det ikke er muligt at opnå enighed blandt alle EU's medlemsstater om en FTT.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Der foreligger endnu ikke et konkret forslag, som skal danne grundlag for det forstærkede samarbejde om en finansiel transaktionsafgift.

Statsfinansielle konsekvenser

En beslutning om at skabe forudsætningen for et forstærket samarbejde har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

For Danmark skønnes en afgift på finansielle transaktioner at medføre et umiddelbart merprovenu. Størrelsen af proventuet er usikkert, og vil afhænge af en række faktorer og antagelser om bl.a. den forventede udflytning af finansiel aktivitet, overvæltning af afgiften og de finansielle markeders reaktion m.v. En afgift på finansielle transaktioner vil givetvist medføre øgede handelsomkostninger for forbrugerne af finansielle ydelser. De øgede omkostninger for forbrugerne af de finansielle ydelser vil reducere grundlaget for en række andre skatter og afgifter, herunder aktieavancebeskatningen, pensionsafkastbeskatningen og pensionsbeskatningen mv. Afgiften vil derfor givetvist medføre et mindre provenu fra de berørte skatter og afgifter, hvilket vil reducere det samlede forventede provenu fra afgiften. For handel med statspapirer er der isoleret set en sandsynlighed for, at et merprovenu til en vis grad opvejes af øgede omkostninger, i det omfang statens finansieringsomkostninger vil stige som følge af potentielt mindre likviditet på statspapirmarkedene som en konsekvens af afgiften.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

En beslutning om at skabe forudsætningen for et forstærket samarbejde har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

Samlet er den umiddelbare vurdering, at en afgift på finansielle transaktioner på længere sigt vil indebære et fald i økonomisk aktivitet. En afgift på finansielle transaktioner vil derfor på længere sigt kunne have negative samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark. Størrelsen heraf afhænger af en række usikre faktorer, herunder risikoen for udflytning af finansiel aktivitet og dermed faldende omsætning på

de finansielle markeder, reduktion af andre skatte- og afgiftsgrundlag m.v. Omfanget af disse risici er usikkert.

Høring

Der henvises til resume af høringssvarene om Kommissionens FTT-forslag oversendt til Folketingets Europaudvalg sammen med grundnotat om forslaget d. 11. november 2011.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Samlenotater om Kommissionens FTT-forslag er blevet forelagt Folketingets Europaudvalg d. 4. november forud for ECOFIN d. 8. november 2011, d. 12. marts forud for ECOFIN d. 13. marts 2012 og d. 14. juni vedr. ECOFIN d. 22. juni 2012. Der henvises i øvrigt til grund- og nærhedsnotat om Kommissionens FTT-forslag.

Holdning

Regeringens holdning

Regeringen har ingen ideologiske vanskeligheder med en afgift på finansielle transaktioner. Regeringens bekymringer herom er af økonomisk og praktisk karakter.

Regeringens generelle holdning til en afgift på finansielle transaktioner og Kommissionens forslag er velkendt og uændret. De aktuelle drøftelser om et muligt forstærket samarbejde om en sådan finansiel transaktionsafgift ændrer ikke herpå.

Regeringens holdning er derfor, at Danmark ikke på nuværende tidspunkt vil deltage i et forstærket samarbejde om en finansiel transaktionsafgift.

Hvis der kan findes robuste løsninger på de væsentlige udfordringer, der er forbundet med at indføre en finansiel transaktionsskat, så er regeringen åben for at overveje sin position på ny.

Regeringen vil under alle omstændigheder følge og vurdere sagen, herunder i lyset af de konkrete erfaringer med det forstærkede samarbejde.

Andre landes holdning

Et tilstrækkeligt antal EU-lande vurderes at støtte et forstærket samarbejde om en afgift på finansielle transaktioner. Afgiftens nærmere form vil skulle afstemmes endeligt mellem de interesserede lande inden fremsættelse af en anmodning til Kommissionen, hvilket endnu udestår.

Dagordenspunkt 2: Revision af kapitalkravsdirektivet (CRR/CRD-IV)

KOM(2011) 452 og KOM(2011)453

Resumé

På ECOFIN den 15. maj 2012 blev der opnået enighed i Rådet om de reviderede kapitalkravsregler. Det danske formandskab indledte i forlængelse af enigheden i Rådet forhandlinger med Europa-Parlamentet med henblik på at nå en endelig aftale om forslaget. Forhandlingerne mellem Rådet og Europa-Parlamentet pågår fortsat – nu under det cypriotiske formandskab. Sagen var på ECOFIN den 10. juli, hvor der blev givet en status fra formandskabet. Der forventes en ny status på ECOFIN den 9. oktober, Der ventes således ikke at skulle tages stilling til et samlet endeligt kompromis på det kommende ECOFIN.

Nedenstående opridser de centrale udeståender i forhandlingerne mellem Rådet og Europa-Parlamentet. For det detaljerede indhold af sagen og resultatet af ECOFIN den 2. maj henvises til samlenotater af 21. november 2011, 23. april 2012 og 9. maj 2012 til Folketingets Europaudvalg.

Baggrund

Kommissionen har den 20. juli 2011 stillet forslag om en revision af EU's kapitalkravsdirektiv (CRR/CRD IV). Forslaget er fremsat i form af dels et direktiv og dels en forordning, og har til formål at gøre den finansielle sektor i EU mere modstandsdygtig i lyset af erfaringerne fra den finansielle krise.

CRR/CRD IV bygger på Basel-komiteéns anbefalinger, Basel III standarderne fra december 2010, og indeholder en lang række elementer i forhold til regulering af kreditinstitutter¹, herunder definition af og krav til størrelsen og kvaliteten af kreditinstitutters kapital, krav til kapitalbuffer og modpartsrisici, begrænsninger på udlåns gearing samt indførelsen af ny likviditetsregulering. Herudover indeholder forslaget en række elementer, der skal skabe en mere ensartet bankregulering (en såkaldt "single rule book") på tværs af EU. Endelig indeholder forslaget bl.a. elementer inden for god selskabsledelse (corporate governance) samt en stramning af kravene til medlemslandenes sanktioner overfor institutter, der ikke overholder kravene.

Sagen blev forhandlet på det ekstraordinære ECOFIN d. 2. maj 2012 på baggrund af et kompromisforslag fra det danske formandskab. På ECOFIN blev der foretaget en række justeringer i kompromisforslaget, særligt på spørgsmålet om national fleksibilitet. Disse ændringer er beskrevet i samlenotat af 9. maj 2012.

Sagen blev herefter behandlet på ECOFIN den 15. maj, hvor der blev opnået enighed med støtte fra alle EU-lande. Der blev i den forbindelse foretaget enkelte yderligere justeringer af teksten. Disse er beskrevet i samlenotat af 2. juli 2012.

Det danske formandskab indledte den 23. maj forhandlinger med Europa-Parlamentet med henblik på at nå en 1. læsningsløsning. Forhandlingerne pågår fortsat – nu under ledelse af det cypriotiske formandskab.

Givet at forhandlingerne mellem Rådet og Europa-Parlamentet endnu ikke vurderes at være tæt på en afslutning, forventes det ikke, at der på det kommende møde vil skulle tages stilling til et samlet forslag vedr. et endeligt kompromis.

¹ "Investment firms" (på dansk fondsmæglerselskaber) er ligeledes omfattet.

Indhold

Her gengives alene indholdet vedr. de væsentligste emner i sagen, som de igangværende forhandlinger har mest fokus på. For en beskrivelse af sagens øvrige indhold mv. henvises til tidligere samlenotater af 21. november 2011 og 23. april, 9. maj og 2. juli 2012 til Folketingets Europaudvalg.

Forordningsforslaget indfører bl.a. krav om mere og bedre kapital, som skal gøre kreditinstitutterne bedre i stand til at absorbere tab uden at blive insolvente (svarende til egenkapitalen i en virksomhed). Det højere krav til kvalitet og omfang af egentlig kernekapital er et centralt element af ændringsforslaget som følge af Basel III-standarderne.

De foreslåede regler opstiller på forhånd en række objektive kriterier, som de enkelte kapitalinstrumenter skal opfylde for at kunne tælle med i de enkelte kategorier af kapitalkrav (hvv. egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital). For at kunne tælle med som f.eks. egentlig kernekapital (som er den mest tabsabsorberende kapital i et institut), er det således ikke afgørende om det konkrete instrument har en bestemt juridisk form (f.eks. aktier), så længe det opfylder de på forhånd opstillede kriterier, der sikrer, at det er tilstrækkeligt tabsabsorberende. Ifølge Rådets kompromis skal EU-banktilsynsmyndigheden (EBA) orienteres om, hvilke kapitalinstrumenter, der er godkendt nationalt. Europa-Parlamentet ønsker derimod en styrket rolle for EBA vedr. godkendelsen af de kapitalinstrumenter, der kan tillades som egentlig kernekapital.

Udover at fastsætte krav til de forskellige delelementer af kreditinstitutternes kapital (samt krav om en kapitalbevaringsbuffer og en modcyklisk (konjunkturdæmpende) kapitalbuffer, giver Rådets kompromisforslag mulighed for, at de enkelte lande kan stille et yderligere kapitalkrav i form af en "systemisk buffer". Sættes kravet højere end 3 pct. af de risikovægtede aktiver (5 pct. fra 2015), skal det forhåndsgodkendes af Kommissionen. Sættes kravet lavere, kan Kommissionen, ESRB og andre landes tilsynsmyndigheder stille en række betingelser eller benytte indsigelsesmuligheder, hvis kravet omfatter instituttets eksponeringer i andre EU-lande. Europa-Parlamentet ønsker derudover, at det skal være et krav, at medlemslandene udpeger nationale systemisk vigtige institutter (SIFI'er), men tillader fleksibilitet i hvordan disse udpeges, og hvilke krav der stilles til dem.

De foreslåede regler indfører som noget nyt også fælles krav til institutternes likviditet på baggrund af reglerne herom i Basel III-standarderne. Der har ikke tidligere været ensartet regulering af likviditet på tværs af EU-landene.

Der indføres således et nyt likviditetskrav (Liquidity Coverage Ratio – LCR), som indebærer, at institutter skal have tilstrækkelig likviditet (dvs. en likviditetsbuffer) til at dække instituttets betalingsbehov over en stresset 30-dages periode (dvs. en 30 dages periode med uro på de finansielle markeder mv.). Det endelige LCR-krav fastlægges med virkning fra 2015. Indtil da vil gælde et generelt likviditetskrav, men der fastlægges dog ikke før 2015 rammer for, hvilke aktiver der er tilstrækkeligt likvide til at indgå i det endelige krav til likviditetsbufferen. Ifølge Rådets kompromisforslag skal beslutningen om LCR-kravet vedtages af Kommissionen gennem en delegeret retsakt (og ikke en almindelige beslutningsprocedure mellem Rådet og Europa-Parlamentet, som foreslået af det danske formandskab undervejs i forhandlingerne i Rådet). Kommissionen skal ved denne delegerede retsakt tage højde for en række rapporter vedr. forskellige aktivers likviditetsegenskaber mv., som EBA skal udarbejde, samt anbefalinger fra Basel-komiteén under hensyn til særlige europæiske forhold. Det er blevet tilføjet, at Rådet og Europa-Parlamentet vil kunne udtale sig om EBA's rapporter, inden Kommissionen vedtager den delegerede retsakt, der desuden kan blokeres af Rådet eller Parlamentet med kvalificeret flertal, jf. den normale procedure herfor.

For at tage højde for, at der som følge af manglende betalinger o.l. kan være noget af den forventede indstrømning af likviditet over perioden på 30 dage, som alligevel ikke modtages, lagde Kommissionens oprindelige forslag op til, at der ved opgørelsen af likviditetsbufferen kun kan medregnes forventet samlet indstrømning af likviditet svarende til højst 75 pct. af den forventede samlede udstrømning af likviditet, dvs. en slags yderligere sikkerhedsmargin. For et kreditinstitut, der forventer større likviditetsindstrømning end -udstrømning, vil dette krav således tvinge instituttet til under alle omstændigheder at holde en vis likviditetsbuffer (svarende til 25 pct. af den forventede likviditetsudstrømning). Det kan være en udfordring for de danske realkreditinstitutter, idet disses likviditetsindstrømninger og -udstrømninger følges ad relativt tæt, og der er relativt stor sikkerhed for likviditetsindstrømningen. Rådskompromiset indebærer, at konsekvenserne undersøges nærmere, inden evt. fastlæggelse af et sådant krav, herunder at der skal tages højde for forskellige forretningsmodeller. Europa-Parlamentet har foreslået en undtagelse fra dette krav for forretningsmodeller, som f.eks. den danske realkreditmodel, hvor der er tæt sammenhæng mellem likviditetsindstrømning og -udstrømning ("pass-through").

De foreslåede regler indebærer også, at der indføres et krav til rapportering af såkaldt stabil finansiering (Net Stable Funding Ratio – NSFR). Overholdelse af NSFR indebærer, at institutters udlån med en løbetid over 1 år skal modsvares af, at banken i en vis udstrækning finansierer sig med stabil, langsigtet finansiering. Formålet er at forhindre, at udlån med lange løbetider i for høj grad finansieres med gæld med korte løbetider, hvilket kan sætte instituttet i en klemme, hvis det på grund af markedsuro kortvarigt er vanskeligt at få adgang til kortsigtet finansiering (som det var tilfældet ved udbruddet af den finansielle krise). Den nærmere kalibrering udestår. Frem til 2015 vil institutterne skulle indrapportere og måles på, i hvilket omfang de opfylder dette krav, men kravet vil ikke være bindende. EBA vil i 2016 evaluere NSFR og anbefale til Kommissionen, hvorvidt og i hvilken form NSFR eventuelt skal indføres i EU fra 2018. Endvidere vil NSFR i givet fald blive indført i EU efter politisk stillingtagen i Rådet og Europa-Parlamentet i 2017. Europa-Parlamentet ønsker dog, at NSFR vedtages af Kommissionen som en delegeret retsakt, dvs. uden en politisk stillingtagen i Rådet og Europa-Parlamentet.

De foreslåede regler indfører desuden bestemmelser vedr. "gearing", som er en kontrol med hvor stort forholdet mellem omfanget af instituttets kernekapital og instituttets udlån må være. På basis af et såkaldt gearingsmål (eller "leverage ratio"), som er en simpel opgørelse af instituttets kapital som andel af instituttets samlede udlån og garantier (uden at vægte disse efter risiko), skal den ansvarlige tilsynsmyndighed fra 2013 i sin årlige evaluering af instituttet vurdere gearingsrisikoen. Derudover skal ledelsen i instituttet løbende sikre, at der er forsvarlige processer mv. i forhold til at vurdere og håndtere gearingsrisici. Institutterne skal fra 2015 endvidere offentliggøre deres gearingsmål. I 2016 skal Kommissionen på baggrund af input fra EBA vurdere, om der i EU skal indføres et egentligt bindende krav om en maksimal gearing (f.eks. et krav om, at det enkelte instituts kapital ikke må falde under 3 % af instituttets uvægtede udlån og garantier). Dette skal ifølge rådskompromiset i givet fald vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet, og vil i givet fald skulle træde i kraft fra 2018. Europa-Parlamentet ønsker i stedet, at gearingsmålet skal vedtages af Kommissionen som en delegeret retsakt.

Hjemmelsgrundlag

Retsgrundlaget for direktivforslaget er artikel 53, stk. 1, i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Retsgrundlaget for forordningsforslaget er artikel 114, stk. 1, i TEUF.

Nærhedsprincippet

Kommissionen fremfører, at målene med forslagene ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og derfor bedre kan gennemføres på EU-plan.

Kommissionen finder, at forslagets bestemmelser ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de fastsatte mål. Kommissionen fremfører hertil, at kun EU-lovgivning kan sikre, at kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber, der opererer i mere end én medlemsstat, er underlagt de samme krav, og dermed sikre ens vilkår, mindske reglernes kompleksitet, undgå unødvendige omkostninger ved overholdelse af forskellige regelsæt i forbindelse med aktiviteter på tværs af grænser og fremme yderligere integration i EU og bidrage til at afskaffe regelarbitrage (hvor aktiviteter lokaliseres i de lande, der har de lempeligste regler).

Det er regeringens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Sagen behandles i Europa-Parlamentets Økonomiske og Monetære udvalg (ECON), hvor Othmar Karas (EPP) er ordfører. ECON har stemt om forslaget den 14. maj 2012.

ECON har vedtaget en række ændringsforslag. De mest centrale ændringsforslag vedrører god selskabsledelse, herunder loft over bonusser, således at en årlig bonus ikke kan være højere end den faste årlige løn (den såkaldte 1:1-grænse) og krav om kønskvoter, yderligere national fleksibilitet end indeholdt i Rådets kompromis, ændringer i likviditetskravene (herunder forslaget om at fastsætte krav vedr. stabil finansiering (NSFR) gennem en delegeret retsakt frem for en almindelig lovgivningsbeslutning, som foreslået i Rådets kompromis), ansvarsfordelingen mellem hjemlande og værtslande, relationen til Kommissionens forslag til krisehåndtering i banksektoren (afvikling af banker m.v.), risikovægte på udlån til SMV'er og infrastrukturprojekter, EBA og ESRB's (Det Europæiske Systemiske Risikoråd) rolle og kompetencer (herunder EBA's mulighed for at udføre inspektioner i institutterne), definitionen af kapital, beslutningsproceduren vedr. det såkaldte gearingsmål ("leverage ratio") samt ændrede indfasningsbestemmelser mv.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Indholdet i CRR/CRD IV er generelt reguleret i lov om finansiel virksomhed med tilhørende bekendtgørelser og vejledninger. Størstedelen af forordningens indhold er i dag reguleret via kravene til kapitaldækning i bekendtgørelse om kapitaldækning. Der er en række nye elementer såsom gearingsmål, den særlige definition af likviditet og kapitalbuffer, der ikke er reguleret i dansk ret for indeværende.

Statsfinansielle konsekvenser

En række forslag i direktivet og forordningen kan medføre en stigning i Finanstilsynets ressourceforbrug til at føre tilsyn med og håndhæve disse regler. Finanstilsynets udgifter dækkes af den finansielle sektor, hvorfor det ikke forventes at indebære statsfinansielle konsekvenser.

CRR/CRD IV indeholder forslag om, at EBA skal udarbejde udkast til en række tekniske standarder, som Kommissionen skal vedtage. Dette medfører behov for øgede ressourcer hos EBA. Kommissionen skønner, at omkostningerne for EBA vokser med knap 5 mio. euro samlet i årene 2013-15. Landene bidrager med knap 3 mio. euro, hvoraf Finanstilsynets bidrag til EBA vil vokse forholdsmeæssigt. Udgifterne

til Finanstilsynet dækkes gennem bidrag fra institutterne i den finansielle sektor, hvorfor der ikke umiddelbart er statsfinansielle konsekvenser forbundet med ændringen.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionen har fremlagt en konsekvensanalyse af forslagene, hvor der er taget udgangspunkt i Basel komiteens forslag (og ikke Kommissionens forslag i sig selv eller de foreslåede ændringer fra Rådet og Europa-Parlamentet).

Kommissionen vurderer, at forslagene vil øge den finansielle stabilitet til gavn for en bred række interessenter, herunder privatpersoner, små og mellemstore virksomheder, store virksomheder, kreditorer, regeringer og økonomierne i EU som helhed. Desuden vurderer Kommissionen, at forslaget reducerer sandsynligheden for systemiske kriser på lang sigt betydeligt.

Som følge af stramningen af kravene til kvaliteten og omfanget af kapital i forslaget, vil institutterne ifølge Kommissionens vurdering skulle hente yderligere kapital svarende til i alt ca. 3 pct. af de risikovægtede aktiver, når kravene er fuldt indfasede i 2019. Kommissionen vurderer, at indfasningen af kravene over en længere årrække indebærer, at den negative virkning heraf på EU-området samlede vækst bliver begrænset.

Der henvises til samlenotater af 21. november 2011 og 23. april 2012 for yderligere detaljer.

Det bemærkes, som nævnt, at der ikke er foretaget konsekvensanalyser af Kommissionens konkrete forslag eller af de ændringer, som indtil videre er foreslået som led i forhandlingerne i Rådet eller forhandlingerne mellem Rådet og Europa-Parlamentet.

Høring

Kommissionens oprindelige forslag har været fremlagt i høring i EU-specialudvalget for den finansielle sektor. Der henvises til samlenotat af 21. november for gennemgang af hørings svar.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 25. november 2011 med henblik på forhandlingsoplæg og den 30. april, 11. maj og 6. juli 2012 til orientering.

Holdning

Dansk holdning

Danmark kan generelt støtte formålet med forslagene. Der er tale om en central del af arbejdet med at styrke den finansielle regulering efter krisen.

I relation til likviditetskrav er det afgørende, at der i tilstrækkelig grad tages hensyn til, at dokumenterbart likvide aktiver kan medregnes i likviditetsbufferen. Det er derfor afgørende, at der tages højde for likviditeten i en række forskellige aktiver (herunder danske realkreditobligationer) med mulighed for indregning i den bedste del af likviditetsbufferen, i det omfang aktiverne er tilstrækkeligt likvide. Enigheden i Rådet vurderes på denne baggrund at være tilfredsstillende, idet der lægges op til, at den endelige beslutning netop baseres på en vurdering af forskellige aktivers objektive likviditetsegenskaber, og der lægges fra dansk side vægt på at sikre dette hensyn også i det endelige kompromis med Europa-Parlamentet.

Fra dansk side havde man foretrukket, at den endelige definition af likviditetsbufferen besluttes af Rådet og Europa-Parlamentet i den almindelige beslutningsprocedure og ikke af Kommissionen via en delegeret retsakt. Der har imidlertid ikke været den fornødne opbakning hertil blandt de øvrige medlemsstater som led i et samlet kompromis. Også Europa-Parlamentet foretrækker løsningen med en delegeret retsakt.

Fra dansk side ønskes, at konsekvenserne af det foreslåede loft, hvor der maksimalt må medregnes forventet likviditetsindstrømning svarende til 75 pct. af den forventede likviditetsudstrømning, skal analyseres nærmere. Dette er tilfældet i Rådets generelle indstilling, som på den baggrund er et tilfredsstillende kompromis. Europa-Parlamentet har foreslået en undtagelse fra dette krav for forretningsmodeller, hvor der er tæt sammenhæng mellem indstrømning og udstrømning, som f.eks. den danske realkreditmodel, som også kan støttes fra dansk side.

Kravet om stabil finansiering (NSFR) kan have konkret betydning for de korte rentetilpasningslån i det danske realkreditsystem. Det er vurderingen, at Rådets generelle indstilling vedr. NSFR er tilfredsstillende, da det først er i 2016, at EBA evaluerer NSFR og på den baggrund anbefaler til Kommissionen, hvorvidt og i hvilken form NSFR eventuelt skal indføres i EU fra 2018. Endvidere vil NSFR i givet fald blive indført i EU efter politisk stillingtagen i Rådet og Europa-Parlamentet i 2017. Fra dansk side lægges vægt på, at NSFR først sættes i kraft efter en politisk beslutning i Rådet og Europa-Parlamentet.

Med hensyn til gearingsmålet går Danmark ind for, at institutterne skal offentliggøre deres gearingsmål, men det vurderes ikke hensigtsmæssigt, at der sættes et bindende mål for gearingsmålet i form af et permanent "lovkrav" (såkaldt "søjle 1"-krav for alle institutter frem for et fleksibelt tilsynsværktøj for konkrete institutter – "søjle 2"). I Rådets generelle indstilling skal gearingsmålet offentliggøres fra 2015, og i 2017 skal det politisk besluttes af Rådet og Europa-Parlamentet, om der skal være tale om et bindende mål. Dette er et tilfredsstillende kompromis.

I relation til kapital er Danmark enig i, at forslaget om at indføre krav om mere og bedre kapital kan være med til sikre, at kreditinstitutterne bliver bedre i stand til at absorbere tab uden at blive insolvente. Det er dog fra dansk side vigtigt, at undtagelsesbestemmelserne for de generelle krav til egentlig kernekapital (Common Equity Tier 1 Capital) er så fleksible, at garant- og andelskapital med visse justeringer i spare- og andelskassernes vedtægter fortsat vil kunne medregnes som egentlig kernekapital. Dette vurderes at være tilfældet i Rådets generelle indstilling.

Vedr. oplysningsforpligtelser støtter Danmark, at der nationalt vil kunne opretholdes krav om offentliggørelse af institutternes solvensbehov, som indeholdt i Rådets generelle indstilling. Europa-Parlamentet har ikke eksplicit forholdt sig hertil.

I forhold til aflønning støttes de yderligere oplysningsforpligtelser, der er indeholdt i Rådets kompromis. Fra dansk side er man i udgangspunktet åben for at se på yderligere begrænsninger af den variable løn, som også foreslået af Europa-Parlamentet, jf. at de eksisterende danske krav til aflønning i den finansielle sektor på visse punkter er strammere end foreslået af Europa-Parlamentet. Endelig stillingtagen vil afhænge af den konkrete udformning af en sådan begrænsning.

Danmark støtter, at der gennemføres en evaluering af kapitalkravene for udlån til små og mellemstore virksomheder (SMV'er), som indeholdt i rådkompromiset, da det er vigtigt at få undersøgt i hvilken grad, de nye kapitalkrav påvirker kreditinstitutters udlån til SMV'er. Danmark foretrækker en sådan evaluering (frem for eksplicite lempelser i risikovægtene for udlån til SMV'er som foreslået af Europa-Parlamentet), således at der kan tages behørig højde for evt. samlede konsekvenser for bankernes risici.

Europa-Parlamentets holdning

Der er indledt forhandlinger med Europa-Parlamentet med henblik på at nå en aftale i første læsning. De centrale udeståender i forhandlingerne vedrører bl.a. muligheden for nationalt at fastsætte skærpede kapitalkrav, aflønning, kønskvoter, definitionen af kapital, forhold til krisehåndteringsdirektivet, likviditetskrav, EBA's kompetencer m.v.

For så vidt angår muligheden for nationalt at fastsætte højere kapitalkrav, så har Rådet i sin generelle indstilling givet muligt for, at et medlemsland, hvis det måtte ønske det, kan fastsætte højere kapitalkrav for at imødegå systemiske risici på op til 3 pct. fra 2013 og 5 pct. fra 2015. Europa-Parlamentet ønsker at det skal være et krav, at medlemslandene udpeger nationale systemisk vigtige banker (SIFI'er), men tillader fleksibilitet i hvordan disse udpeges, og hvilke krav der stilles til dem.

I forhold til definitionen af kapital ønsker Europa-Parlamentet en styrket rolle for EBA i at godkende de kapitalinstrumenter, der nationalt vurderes at kunne indgå som egentlig kernekapital. Rådet ønsker generelt at fastholde sin generelle indstilling, hvor EBA blot skal orienteres om, hvilke kapitalinstrumenter der godkendes nationalt.

På området for god selskabsledelse har Europa-Parlamentet foreslået, at den variable løn maksimalt kan udgøre samme omfang som den årlige faste løn (1:1 forhold). Der er ikke umiddelbart støtte i Rådet til en sådan begrænsning. Der er drøftelser af forskellige kompromismodeller, herunder at det enkelte instituts generalforsamling gives kompetence til at fastsætte begrænsninger på aflønningen. Der er ligeledes modstand i Rådet i forhold til Europa-Parlamentets ønske om indførelse af kønskvotering i institutternes bestyrelser.

Rådet og Europa-Parlamentet ligger relativt tæt, når det gælder likviditetsbufferen (LCR). Både Rådet og Europa-Parlamentet ønsker, at der kan indgå flere former for aktiver i LCR, samt at LCR skal vedtages ved en delegeret retsakt. Der er imidlertid uenighed i forhold til kravet om stabil finansiering (NSFR), hvor rådet ønsker at et sådan krav indføres via den almindelige beslutningsprocedure, mens Europa-Parlamentet ønsker en delegeret retsakt.

Europa-Parlamentet ønsker endvidere, at der indføres en lempelse i kapitalkravet for bankernes udlån til SMV'er af hensyn til at lette SMV'ernes adgang til finansiering og dermed understøtte vækst. Kommissionen støtter Europa-Parlamentets ønske. Det er endnu uklart, om Rådet kan acceptere dette.

Endvidere er en række lande skeptiske i forhold til Europa-Parlamentets krav om at give øgede beføjelser til EBA. Dette både for så vidt angår EBA's mulighed for at træffe afgørelser i tilfælde af uenigheder mellem nationale myndigheder samt EBA's muligheder for at udføre inspektioner i institutterne.

Dagordenspunkt 3: Opfølgning på det uformelle ECOFIN den 14.-15. september 2012

Resumé

På ECOFIN den 9. oktober 2012 ventes en opfølgning på det uformelle ECOFIN den 14.-15. september 2012. Ministrene ventes at have en kort drøftelse på baggrund af en orientering fra formandskabet.

Baggrund og indhold

ECOFIN's drøftelse ventes at tage udgangspunkt i en kort opsummering af det uformelle rådsmøde.

Fiskale spørgsmål vedr. etableringen af en "bank-union"

Ministrene drøftede de mulige fiskale implikationer af implementeringen af den integrerede finansielle ramme ("bankunion"), der nævnes som ét af fire temaer i den foreløbige ØMU-rapport til Det Europæiske Råd den 28.-29. juni 2012. Rapporten nævner fælles mekanismer vedr. tilsyn, afvikling af banker og indskydergaranti som elementer i en sådan integreret ramme. De mulige fiskale implikationer af en bankunion kan bl.a. afhænge af sammenhængen mellem en fælles tilsynsmekanisme og eventuelle sikkerhedsnet i form af fx afviklingsordninger for nødlidende finansielle institutioner.

Opfølgning på Det Europæiske Råd den 28.-29. juni 2012: Fælles tilsynsmekanisme og "bankunion"

Der var en drøftelse af Kommissionens forslag til en fælles europæisk tilsynsmekanisme forankret i ECB, herunder tidsplanen for oprettelsen, vilkår for deltagelse for ikke-eurolande og nærmere arbejdsdeling mellem det fælles tilsyn og de nationale tilsyn. Kommissionens forslag vedr. en fælles tilsynsmekanisme er fremsat den 12. september 2012 på baggrund af anmodningen fra eurolandene i forbindelse med DER den 28.-29. juni. Kommissionen har også fremlagt forslag til revision af forordningen vedr. den europæiske banktilsynsmyndighed (EBA) og en meddelelse fra Kommissionen vedr. planer for kommende forslag om bl.a. afviklingsordninger.

Den aktuelle økonomiske situation og seneste udvikling i bank- og statsobligationsmarkederne

På mødet drøftedes den økonomiske og finansielle situation med baggrund i EU- og eurolandenes krisehåndteringsinitiativer, herunder styrket økonomisk samarbejde, finanspolitisk konsolidering og strukturelle reformer, finansielle hjælpeprogrammer til udsatte lande og lånemekanismer, samt pengepolitiske initiativer fra ECB.

Repræsentation i IMF's bestyrelse

Der var en drøftelse af implementeringen af det europæiske tilsagn om at reducere repræsentationen af udviklede europæiske lande i IMF's bestyrelse med to pladser til fordel for udviklingslande eller nye vækstøkonomier. Reduktionen af pladser i IMF's bestyrelse er et led i implementeringen af IMF-reformen fra 2010.

Regulering af skyggebanksystemet ("shadow banking")

Der var en overordnet drøftelse af udfordringer vedr. det såkaldte skyggebanksystem ("shadow banking"). Skyggebanksystemet er den kreditformidling, der omfatter enheder og aktiviteter, f.eks. investerings- og pengemarkedsfonde, som ikke er omfattet af reguleringen af det almindelige banksystem. Den finansielle krise har sat fokus på overvågning og regulering af skyggebanksystemet - internationalt og i EU - for at sikre, at der ikke er "huller" i den finansielle regulering. Kommissionen har i marts 2012 fremlagt en grønbog om emnet som led i overvejelser om mulige yderligere initiativer på området.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Ikke relevant.

Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side vil man tage en opfølgning på drøftelserne på det uformelle ministermøde til efterretning.

Andre landes holdning

EU-landene ventes generelt at tage opfølgningen på drøftelserne på det uformelle ministermøde til efterretning.

Dagordenspunkt 4: Det Europæiske Semester 2012

Resumé

ECOFIN ventes at følge op på det europæiske semester 2012 med en drøftelse af mulige konkrete forslag til forbedring af processen. Drøftelsen skal bidrage til forberedelsen og planlægningen af det europæiske semester for 2013.

Baggrund

Formålet med det europæiske semester er at styrke ex-ante koordinationen af den økonomiske politik, dvs. at gennemføre en samlet drøftelse af landenes økonomiske politik hvert forår, som grundlag for landenes vedtagelse af national økonomisk politik, reformer m.v., herunder de nationale finanslove for det efterfølgende budgetår i efteråret. EU-landene skal under det europæiske semester hvert år i april fremlægge både stabilitets- eller konvergensprogrammer (SCP) samt nationale reformprogrammer (NRP).

I *stabilitets- og konvergensprogrammerne* (programmer for henholdsvis eurolande og ikke-eurolande) fremlægger det enkelte land mål og økonomisk-politiske tiltag i relation til udviklingen i de offentlige finanser på kort og mellemlang sigt samt mål for finanspolitikens langsigtede holdbarhed. Ikke-eurolandene redegør desuden for deres penge- og valutakurspolitik.

I de *nationale reformprogrammer* redegør landene for udviklingen i igangsatte og eventuelle nye tiltag for at bidrage til opfyldelsen af Europa 2020 strategiens overordnede mål vedr. beskæftigelse, forskning, innovation, energi og social inklusion. Landenes NRP forholder sig desuden til status for de landespecifikke anbefalinger, som blev rettet til landene under den foregående runde af det europæiske semester i foråret 2011.

Som noget nyt blev der fra og med 2012 etableret et nyt led i det økonomiske samarbejde i EU i form af en *procedure for forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer*. På baggrund af Kommissionens varslingsrapport offentliggjort i februar 2012, der udpegede 12 lande med potentielle makroøkonomiske ubalancer, herunder Danmark, gennemførte Kommissionen en dybdegående analyse af de identificerede potentielle ubalancer i hvert enkelt af de 12 lande. Resultaterne af disse dybdegående analyser indgik i grundlaget for Kommissionens udkast til landespecifikke anbefalinger, således at særlige opmærksomhedspunkter vedrørende ubalancer, som analyserne havde identificeret, blev integreret i de konkrete landespecifikke anbefalinger for de pågældende lande.

Proces

Kommissionen offentliggjorde den 30. maj 2012 vurderinger af landenes programmer og dybdegående analyser samt udkast til Rådets landespecifikke anbefalinger. EPSCO drøftede den 21. juni beskæftigelsesdelen af de landespecifikke anbefalinger, og på ECOFIN den 22. juni var der kvalificeret flertal vedr. den samlede pakke af samlede landespecifikke anbefalinger, inkl. anbefalingerne vedrørende økonomisk politik m.v.

Som følge af six-pakken vedtaget i 2011, som styrker det økonomiske samarbejde i EU, er der lagt op til et nyt "følg eller forklar"-princip for anbefalingerne, hvor de ændringer, som Rådet måtte vedtage i forhold til Kommissionens udkast, skal forklares og begrundes offentligt. Sammen med de landespecifikke anbefalinger blev således også vedtaget et dokument med begrundelser for de konkrete afvigelser fra Kommissionens udkast i Rådets endelige anbefalinger.

Det Europæiske Råd godkendte de landespecifikke anbefalinger den 28.-29. juni, som herefter blev vedtaget formelt af ECOFIN den 10. juli.

Indhold

Som led i forberedelsen og planlægningen af det europæiske semester for 2013 ventes ECOFIN den 9. oktober, baseret på erfaringerne fra dette års semester, at drøfte mulige forslag til forbedring af processen.

Drøftelserne kan ventes blandt andet at fokusere på, hvordan der kan skabes mere tid og sikres en grundigere og mere effektiv behandling af Kommissionens udkast til landespecifikke anbefalinger på teknisk niveau og i Rådet.

Drøftelserne ventes også at vedrøre balancen mellem på den ene side et stærkt økonomisk samarbejde i EU, hvor Rådet kun i begrænset omfang vedtager ændringer af Kommissionens udkast til anbefalinger, og på den anden side et stærkt nationalt ejerskab til de konkrete anbefalinger. Et centralt spørgsmål er balancen mellem hensynet til anbefalinger, som er konkrete og målrettede, og som vedrører både mål og midler, og hensynet til at sikre tilstrækkelig metodefrihed, således at medlemslandene selv kan vælge relevante politiktiltag. En mulighed er, at der i højere grad differentieres mellem de enkelte medlemslande, så anbefalingerne er mere konkrete for de lande, der har relativt store økonomisk-politiske udfordringer.

Der kan også blive sat fokus på behovet for at sikre et mere effektivt løbende 'kollegialt pres' for reformer, blandt andet ved at den multilaterale overvågningsproces for de landespecifikke anbefalinger udvides til at omfatte flere tematiske gennemgange af fx konkrete reformområder over hele året.

Et yderligere centralt tema for drøftelserne kan være behovet for øget fokus på implementering og særligt fælles overvågning af landenes opfølgning på deres respektive anbefalinger.

Der har været drøftelser vedrørende det europæiske semester 2012 i Rådet for generelle anliggender den 24. september. Der ventes en drøftelse vedrørende det europæiske semester 2012 i Rådet for beskæftigelse og sociale anliggender den 4. oktober.

Hjemmelsgrundlag

Landespecifikke anbefalinger har hjemmel i traktatens artikel 121 stk. 2 og artikel 148, stk. 4. For så vidt angår anbefalinger på baggrund af processen vedr. makroøkonomiske ubalancer, har dette endvidere hjemmel i forordning 1179/2011.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres om de landespecifikke anbefalinger.

Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Sagen har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det europæiske semester og landenes efterfølgende implementering af national økonomisk politik i lyset af Rådets anbefalinger på baggrund af medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer vil kunne bidrage til sikring af sunde og holdbare offentlige finanser samt velfungerende økonomier i landene og generelt understøtte vækst og beskæftigelse i EU og i Danmark.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen kan generelt støtte forslag, der sikrer en mere effektiv proces for det europæiske semester for 2013.

Regeringen støtter, at de landespecifikke anbefalinger får et endnu skarpere og mere målrettet fokus på de udfordringer og reformer, der er mest relevant for vækst og beskæftigelse i de enkelte lande, og at der sikres den rette balance mellem et stærkt økonomisk samarbejde i EU og det nationale ejerskab, hvor der skelnes mellem lande med relativt store og relativt moderate udfordringer.

Andre landes holdning

Der ventes generelt opbakning til forslag, der kan sikre en mere effektiv proces for det europæiske semester.

Dagordenspunkt 5: Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten: Revideret henstilling til Portugal

Resumé

Kommissionen ventes at fremsætte forslag om at revidere Portugals henstilling fra 2009. Henstillingen ventes vedtaget af ECOFIN den 9. oktober. Den reviderede henstilling ventes at indebære, at tidsfristen for at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud forlænges med et år, og således udskydes fra 2013 til 2014. Der ventes krav om, at Portugal overholder betingelserne vedr. finanspolitiske stramninger i overensstemmelse med sit låneprogram fra 2011, samt at Portugal gennemfører konsolideringsinitiativer, der sikrer at underskuddet bringes holdbart under 3 pct. af BNP i 2014.

Forslaget om en revideret henstilling ventes at referere til Stabilitets- og Vækstpagtens formelle betingelser for at udskyde fristen for at nå 3-procentsgrænsen. Forslaget ventes således at gøre gældende, at Portugal har gennemført gennemsnitlige årlige stramninger i overensstemmelse med kravet i den nuværende henstilling fra 2009, og at vækstudsigterne for Portugal og EU generelt er nedjusteret markant i forhold til skønnet på tidspunktet for henstillingen med store ugunstige virkninger for de offentlige finanser til følge.

Baggrund

Portugal kom i december 2009 ind i proceduren for uforholdsmæssigt store underskud, da Kommissionen i sin efterårsprognose i 2009 skønnede at det offentlige underskud ville udgøre 8 pct. af BNP i både 2009 og 2010, og 8,7 pct. af BNP i 2011 samt at den offentlige bruttogæld ville stige til 91,1 pct. af BNP i 2011.

Portugal modtog således den 2. december 2009 en henstilling om at bringe det offentlige underskud under 3 pct. senest i 2013, og at gennemføre årlige strukturelle budgetforbedringer på i gennemsnit 1 1/4 pct. af BNP i perioden 2010-2013 med henblik på at nedbringe den offentlige gæld.

Den 13. juli 2010 vurderede Rådet, at Portugal havde gennemført effektive tiltag, og således foreløbigt fulgt henstillingen, men vækstudsigterne og de offentlige finanser har efterfølgende udviklet sig mere negativt end ventet.

I maj 2011 blev der indgået aftale om et internationalt låneprogram i perioden 2011-2014 på samlet set 78 mia. euro til Portugal, herunder 26 mia. euro fra EU27-lånemekanismen EFSM, 26 mia. euro fra eurolandenes lånemekanisme EFSF, og 26 mia. euro via IMF. Låneprogrammet indeholder i lighed med andre låneprogrammer, en række konditionaliteter, herunder betingelser vedr. finanspolitisk konsolidering, strukturreformer og tiltag vedr. den finansielle sektor.

Anledningen til låneprogrammet var, at den portugisiske stat stod overfor store refinansieringsbehov i 2011 og frem, mens høj gæld, store underskud samt høje og stigende renteniveauer vanskeliggjorde markedsfinansiering.

Låneprogrammet blev betinget af, at Portugal gennemførte planlagte konsolideringstiltag på budgettet for 2011, samt en række udgiftsreduktioner og indtægtsforhøjelser i 2012 og 2013. Herudover blev Portugal bedt om at videreføre igangværende arbejde med at styrke sine finanspolitiske rammer, herunder implementeringen af den planlagte budgettrammelovgivning og etablering af et finanspolitisk råd.

I forbindelse med aftalen om et låneprogram blev henstillingens krav udvidet med konkrete mål for underskuddet i hhv. 2011, 2012 og 2013 på 5,9, 4,5 og 3 pct. af BNP.

Fristen for at bringe underskuddet i overensstemmelse med 3-procentsgrænsen blev således fastholdt.

ECB, IMF og Kommissionen har netop gennemført den femte evaluering (*review*) af Portugals efterlevelse af låneprogrammets betingelser (primo september), og vurderer at programmet generelt er på sporet, om end der fortsat er en række betydelige risikomomenter i form af en vanskelig balance mellem nedbringelse af husholdningers og bankers balancer uden at svække væksten samt gennemførelse af strukturelle reformer tilstrækkeligt hurtigt og effektivt. Endvidere har den politiske konsensus om implementering af programbetingelserne på det seneste været under pres. Betydningsfulde arbejdsmarkedsreformer, der skulle øge konkurrenceevnen er således netop blevet trukket tilbage som følge af massiv modstand i befolkningen og i dele af regeringskoalitionen. Regeringen overvejer nu at erstatte besparelserne med diverse tiltag til øget beskatning af hhv. indkomst og kapitalgevinster. Samtidig ventes reduktionen af offentlige lønninger og pensionsydelse indfaset over en længere periode end oprindeligt planlagt.

Med hensyn til understøttelse af den finansielle stabilitet er rekapitaliseringen af banksektoren, styrket overvågning og afviklingsordninger på sporet, og adgang til likviditet er sikret via eurosystemet. Nedbringelse af balancer i bankerne betyder dog begrænset adgang til kredit til visse dele af økonomien.

Portugal ventes gradvis at vende tilbage til markedsfinansiering i løbet af 2013, og den portugisiske regering har meldt ud, at man venter at afholde de øgede omkostninger, som følge af den reviderede konsolideringsstrategi vha. lån på markedsvilkår. Eurolandene har tilkendegivet deres fortsatte støtte til Portugal indtil fuld adgang til markedsfinansiering er opnået, givet at regeringen fortsat udviser vilje til at gennemføre de nødvendige stramninger.

Med gennemførelsen af den femte evaluering forventes næste låne-tranche på 4,3 mia. euro udbetalt i oktober. Den sjette evaluering vil finde sted i november.

Portugals økonomi har siden 2000 haft relativt svag vækst i forhold til resten af eurozonen, og gennem 2011 blev de økonomiske udsigter for Portugal yderligere forværret med forventninger om recession i både 2011 og 2012. Realvæksten var således på -1,6 pct. i 2011, og realt BNP forventes at falde med samlet set 3 pct. i 2012, hvilket dog er marginalt bedre end Kommissionens skøn fra maj 2012, som følge af stærkere eksport end ventet, der mere end opvejer svagere indenlandsk efterspørgsel. De lave vækstrater skyldes blandt andet lav import-vækst hos handelspartnere blandt eurolandene. Der forventes først positiv vækst igen i 2. kvartal af 2013, og det samlede vækstskøn for 2013 er netop nedjusteret fra 0,3 pct. i Kommissionens forårsprognose (maj 2012) til -1 pct.

Portugals budgetmål for de kommende år, herunder især for 2013, er blevet revideret i forbindelse med trojkaens femte evaluering. På trods af lavere udgiftsvækst end ventet, betyder lavere skatteindtægter, at budgetmålet for 2012 på - 4,5 pct. af BNP ikke kan nås, og målet er således nedjusteret til - 5,0 pct. af BNP, mens budgetmålet for 2013 er nedjusteret fra -3,0 til -4,5 pct. af BNP. Budgetmålet for 2014 fastholdes på -2,5 pct. af BNP og ligger således under Stabilitets- og Vækstpagtens grænse for det offentlige underskud på 3 pct. Målene er revideret for at tillade de automatiske stabilisatorer at virke under den igangværende lavkonjunktur.

Den offentlige gæld er fortsat voksende, og udviklingen forventes først at vende i 2014, hvor gælden skønnes at ligge tæt på 124 pct. af BNP.

Tabel 1
Nøgletal for Portugal

	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Offentlig saldo (pct. af BNP)	-	-9,8	-4,2	-4,7	-3,1	-2,5
	10,2			(-5,0)	(-4,5)	
Strukturel saldo (pct. af BNP)	-8,6	-8,4	-6,2	-3,0	-1,3	-
Offentlig gæld (pct. af BNP)	53,9	61,2	68,5	80,9	87,0	-
BNP-vækst (pct.)	-2,9	1,4	-1,6	-3,3	0,3	-
				(-3,0)	(-1,0)	

Anm.: Tal i parentes er senest offentliggjorte budgetmål og Kommissionens seneste vækstsikrings, 11. september 2012.

Kilde: Kommissionens forårsprognose 2012.

Indhold

Kommissionen ventes inden for kort tid at fremsætte forslag om at revidere Portugals henstilling fra 2009. Henstillingen ventes vedtaget af ECOFIN den 9. oktober. Den reviderede henstilling ventes at indebære, at tidsfristen for at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud forlænges med et år, og således udskydes fra 2013 til 2014. Det forventes endvidere, at Kommissionen vil fremsætte krav om Portugal overholder betingelserne vedr. finanspolitiske stramninger i overensstemmelse med sit låneprogram fra 2011, samt at Portugal gennemfører konsolideringsinitiativer, der sikrer at underskuddet bringes holdbart under 3 pct. af BNP i 2014.

Forslaget om en revideret henstilling ventes at referere til Stabilitets- og Vækstpagtens formelle betingelser for at udskyde fristen for at nå 3-procentsgrænsen. Forslaget ventes således at gøre gældende, at Portugal har gennemført gennemsnitlige årlige stramninger i overensstemmelse med kravet i den nuværende henstilling fra 2009, og at vækstudsigtene for Portugal og EU generelt er nedjusteret markant i forhold til skønnet på tidspunktet for henstillingen med store ugunstige virkninger for de offentlige finanser til følge.

Der gælder således, at vækstsikrings for den portugisiske økonomi og eurozonen samlet set i 2012 og 2013 er nedjusteret betydeligt i forhold til tidligere.

Samtidig vurderes Portugal at have gennemført større stramninger end den oprindelige henstilling fra 2009 tilsagde. Der skønnes således at være gennemført stramninger på over 3 pct. af BNP i henstillingens første år 2010 og 2011. Konsolideringstiltagene for 2010 og 2011 bestod bl.a. i ansættelsesstop i den offentlige sektor, nedsættelse af offentlige lønninger med 5 pct. samt højere skatter, herunder højere personskatter og forhøjelse af momsats.

I 2012 forventes strukturelle budgetforbedringer på omkring 5 pct. af BNP, og i 2013 forventes yderligere stramninger på ca. 2 pct. af BNP. Dermed overstiger de samlede strukturelle stramninger klart henstillingens samlede strammingskrav på 5 pct. af BNP i perioden 2010-2013. De budgetforbedrende stramninger for henstillingens sidste år 2012-2013 består hovedsageligt af udgiftsreducerende tiltag, herunder effektiviseringer i den offentlige administration og service, begrænsning i nyansættelser og fastfrysning af lønninger i den offentlige sektor mv. Der implementeres også yderligere indtægtsforhøjelser i form af højere moms og afgifter, samt indkomstskatter mv.

Samlet set vurderes betingelserne for at forlænge fristen således opfyldt.

Hjemmelsgrundlag

EU's procedure for uforholdsmæssigt store underskud har hjemmel i Traktatens artikel 126. Kommissionens forslag til en revideret Rådshenstilling er begrundet i Stabilitets- og Vækstpagtens korrigerende del, dvs. i Rådets forordning (EF) nr. 1467/97, som senest revideret ved forordning 1177/2011. Henstillingen skal vedtages af Rådet med kvalificeret flertal blandt eurolandene jf. Traktatens artikel 136, idet Portugal ikke selv har stemmeret.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Andre EU-landes konsolidering af de offentlige finanser har direkte positive statsfinansielle konsekvenser for landene selv og positive konsekvenser for Danmark som følge af de positive effekter på den samlede økonomiske udvikling i Europa, herunder tilliden til finanspolitikken.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sikring af sunde og holdbare offentlige finanser i EU-landene generelt, herunder efterlevelse af landenes henstillinger og dermed lavere underskud, gæld og renter, vil understøtte vækst og beskæftigelse i Danmark.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg. Sagen om en henstilling til Portugal er forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN 2. december 2009. Sagen om et låneprogram til Portugal er forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN d. 17. maj 2011.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen lægger vægt på, at EU-landene lever op til EU's fælles regler om finanspolitik, herunder at landene efterlever deres konkrete henstillinger, således at der sikres en sund økonomisk udvikling i EU, og der forhindres en eskalering af gældskrisen.

Regeringen støtter Kommissionens ventede forslag om en revideret henstilling til Portugal, idet det forudsættes, at Stabilitets- og Vækstpagtens betingelser for ændring af henstillinger er opfyldt, og lægger samtidig stor vægt på at Portugal efterlever den nye henstilling.

Andre landes holdning

Kommissionens ventede forslag ventes støttet af alle EU-lande.

Dagordenspunkt 6: Internationale møder

- a) Opfølgning på G20 stedfortrædermøde den 23.-24. september og forberedelse af G20 økonomi- og finansministtermøde den 4.-5. november
- b) Forberedelse af IMF's årsmøde den 12.-14. oktober 2012

Resumé

Det cypriske formandskab og Kommissionen ventes at afrapportere fra G20 stedfortrædermødet den 23.-24. september. ECOFIN ventes endvidere at forberede det kommende G20 økonomi- og finansministtermøde den 4.-5. november og godkende EU's fælles indlæg til mødet i den Internationale Monetære og Finansielle Komité (IMFC) den 13. oktober 2012 i forbindelse med IMF og Verdensbankens årsmøder. Drøftelsen på IMFC-mødet ventes primært fokuseret på den aktuelle økonomiske situation og udfordringerne for verdensøkonomien, implementering af reformer af IMF's kvoter, stemmer og øvrige styring, samt styrkelse af IMF's overvågning af verdensøkonomien og medlemslandenes politikker.

Baggrund og indhold

På ECOFIN ventes det cypriske EU-formandskab og Kommissionen at afrapportere fra G20 stedfortrædermødet den 23.-24. september. ECOFIN ventes på baggrund heraf at forberede G20-mødet for økonomi- og finansministre den 4.-5. november. Endelig ventes ECOFIN at godkende EU-formandskabets skriftlige indlæg til mødet i den Internationale Monetære og Finansielle Komité (IMFC) den 13. oktober 2012 i forbindelse med IMF og Verdensbankens årsmøder i Tokyo, Japan.

På G20 stedfortrædermødet den 23.-24. september var de centrale temaer den økonomiske situation, herunder implementeringen af G20's ramme for stærk, bæredygtig og balanceret vækst, styrkelse af finansiell regulering og tilsyn. Derudover var en række IMF-relaterede emner, herunder IMF-overvågning og -reformer, på dagsorden. Flere af disse temaer ventes at gå igen på de kommende internationale møder, herunder IMFC-mødet i oktober og G20-mødet for økonomi- og finansministre i november. Der foreligger endnu ikke udkast til fælles holdning til G20-mødet, men ventes generelt at afspejle den fælles EU-holdning til G20-stedfortrædermødet og det kommende IMFC-møde.

På IMFC-mødet ventes fokus at være på den aktuelle globale økonomiske situation, herunder de politikudfordringer, som medlemslandene står over for. Derudover ventes en drøftelse af status for implementering af reformerne af IMF's kvoter, stemmer og øvrige styring, som blev vedtaget i 2010, samt de igangværende tiltag til styrkelse af IMF's økonomiske og finansielle overvågnings-ramme. Det er endvidere muligt at der på IMFC-mødet vil være bred opbakning til at anvende den resterende merindtægt fra IMF's guldsalg til genopfyldning af IMF's særlige fond for lavindkomst-lande (PRGT).

Den økonomiske situation og håndteringen af gældskrisen i Europa

Et centralt tema for IMFC-mødet ventes at være den aktuelle økonomiske og finansielle situation. Fra EU's side ventes man at lægge vægt på, at selvom betydelige politiktiltag i Europa har bidraget til at undgå en afsporing af den globale økonomiske genopretning, er den økonomiske vækst i både udviklede lande og emerging markets blevet svækket, og udsigterne for genopretningen i 2012 er yderst usikre. Risici for verdensøkonomien er fortsat høje givet den aktuelle situation i euroområdet, risikoen for en relativt stor og hurtig finanspolitisk stramning i USA ("fiscal cliff") samt nedjusteringen af den økonomiske vækst i især Kina.

EU ventes bl.a. at fremhæve, at eurolandene er fuldt indstillet på at gennemføre de nødvendige tiltag til at sikre euroens integritet og stabilitet, hvilket er afspejlet i de seneste tiltag i euroområdet. Der henvises bl.a. til ratificeringen og ikrafttrædelsen af eurolandenes permanente krisemekanisme, ESM, og de kommende drøftelser om anvendelse af ESM til direkte rekapitalisering af banker i euroområdet efter en fælles tilsynsmekanisme er indført. Endvidere henvises til den Europæiske Centralbanks (ECB) beslutning i september om opkøb af statsobligationer i eurolandene betinget af landenes efterlevelse af strikse og effektive konditionaliteter. ECB-opkøbene skal styrke effektiviteten af pengepolitikken i euroområdet og adressere de betydelige forvriddinger i statsgældsmarkedet. Endelig er rammerne for det økonomiske og finanspolitiske samarbejde i euroområdet blevet styrket betydeligt. Det gælder f.eks. finanspagten, som i marts 2012 blev underskrevet af 25 EU-medlemslande, der skal forhindre en uholdbar finanspolitik, og indebærer regler om balancerede offentlige budgetter og automatiske korrektionsmekanismer på nationalt niveau.

Fra EU's side lægges vægt på, at yderligere fremskridt er nødvendige for at adressere de kortsigtede usikkerheder og styrke grundlaget for vækst på mellemlangt sigt. Trods de globale ubalancer er mindsket under krisen, særligt i lyset af lavere efterspørgsel i lande med betalingsbalanceunderskud, er der behov for at implementere politikker, der holdbart reducerer ubalancerne på længere sigt. Det skal ske i form af yderligere skridt i retning af markedsbaserede valutakurser og styrket privatforbrug i emerging markets med betalingsbalanceoverskud, implementering af troværdige finanspolitiske konsolideringsplaner i alle udviklede økonomier, gennemførelse af strukturelle reformer til styrkelse af den indenlandske efterspørgsel og vækst i udviklede lande med betalingsbalanceoverskud samt gennemførelse af reformer til styrkelse af konkurrenceevnen i udviklede lande med betalingsbalanceunderskud.

Reformer af IMF

Der ventes på IMFC-mødet en drøftelse af status for landenes implementering af reformen af IMF's kvoter, stemmer og øvrige styring, som blev vedtaget i 2010, og som medlemslandene har forpligtet sig til at implementere senest i forbindelse med årsmøderne i 2012. Det vurderes ikke sandsynligt, at reformerne vil blive implementeret i forbindelse med årsmøderne, da reformerne ikke er ratificeret af en tilstrækkelig stor del af medlemskredsen. USA, som udgør et blokerende mindretal i forhold til implementeringen, ventes ikke at kunne ratificere reformerne før efter præsidentvalget til november. Den forsinkede implementering vil betyde, at den betydelige omfordeling af kvote- og stemmewægte i retning af underrepræsenterede emerging markets og udviklingsøkonomier vil blive forsinket, ligesom flere elementer af styringsreformen ikke vil finde anvendelse i forbindelse med det kommende valg til IMF's bestyrelse i november, men først til det efterfølgende valg i 2014. Det vedrører bl.a. indførelsen af en IMF-bestyrelse, hvor også de største landes bestyrelsesmedlemmer skal på valg og reduktionen af de udviklede europæiske landes repræsentation med 2 stole i IMF-bestyrelse. Endelig ventes IMFC-mødet at give anledning til en drøftelse af den forestående evaluering af IMF's formel til bestemmelse af landenes kvoter og stemmer i IMF.

EU lægger vægt på behovet for en rettidig implementering af IMF-reformerne og opfordrer de lande, som endnu ikke har ratificeret reformerne til at fremskynde processen. Langt hovedparten af EU-medlemslandene har ratificeret reformen, ligesom man arbejder på en løsning til indfrielse af forpligtelsen om at reducere de udviklede europæiske landes repræsentation i IMF med to stole. I forhold til evalueringen af IMF's kvoteformel lægger EU-medlemslandene vægt på, at drøftelserne herom er forankret i IMF, og at medlemslandenes kvoter i IMF skal ikke blot skal afspejle landenes relative økonomiske størrelse, men også deres økonomiske og finansielle integration i verdens-økonomien og det internationale finansielle system målt ved landenes økonomiske og finansielle åbenhed, samt deres kapacitet og vilje til finansielt at understøtte IMF's arbejde.

Styrkelse af IMF's overvågning

Fra EU's side støttes de seneste tiltag til styrkelse af IMF's formelle rammer for overvågning af verdensøkonomien og de enkelte medlemslande, herunder i form af vedtagelsen af en integreret overvågningsbeslutning i IMF's bestyrelse, som styrker sammenhængen mellem IMF's bilaterale og multilaterale overvågningsaktiviteter. Der lægges vægt på, at der er behov for at styrke IMF's overvågning af den finansielle sektor og de potentielle afsmittende effekter mellem den finansielle sektor og makroøkonomien, hvilket forventes adresseret i IMF's seneste finansielle overvågnings-strategi. Fra EU's side lægges endvidere vægt på, at IMF løbende overvåger de internationale kapitalbevægelser og landenes politikker til håndtering af disse.

EU lægger endelig vægt på effektiv opfølgning på landenes efterlevelse af IMF's politikanbefalinger. På den baggrund opfordres til, at IMF i større udstrækning følger op på landenes efterlevelse af tidligere anbefalinger i forbindelse med de regelmæssige bilaterale overvågningsaktiviteter. Ministre og centralbankcheferne bør desuden inddrages yderligere i IMF's overvågning af medlemslandene og verdensøkonomien som helhed via diskussioner i IMFC af IMF's anbefalinger og landenes efterlevelse heraf.

IMF's støtte til lavindkomstlande

Det er muligt, at der på IMFC-mødet vil være bred opbakning til at anvende den resterende del af merindtægterne fra det seneste salg af dele af IMF's guldbeholdninger til at sikre den langsigtede finansielle holdbarhed af IMF's særlige fond til betalingsbalancestøtte til lavindkomstlande (PRGT). En beslutning om anvendelse af de resterende merindtægter vil i givet fald supplere de guldsalgsindtægter, som man i 2009 besluttede at overføre til PRGT. Ressourcerne vil skulle anvendes til at finansiere en lavere lånerente for lavindkomstlande end for den resterende del af IMF-medlemskredsen. Fra EU's side ventes man at lægge vægt på, at IMF-medlemslandene har et kollektivt ansvar for at sikre tilstrækkelige ressourcer til understøttelse af lavindkomstlandenes koncessionelle lånebehov i IMF, og at man vil kunne støtte en anvendelse af merindtægterne fra guld-salget til at dække det betydelige fald i PRGT-ressourcer efter 2014.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet udtaler sig ikke i denne sag.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen vurderes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ingen direkte samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark. Overordnet ventes IMF- og G20-arbejdet som helhed at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang det understøtter global økonomisk vækst og beskæftigelse samt finansiell stabilitet.

Høring

Sagen har ikke været i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side ventes man at kunne tage formandskabets og Kommissionens afrapportering fra G20 stedfortrædermødet til efterretning. Endvidere ventes man at kunne støtte det fælles skriftlige EU-indlæg på IMFC-mødet i Tokyo, Japan den 13. oktober 2012.

Andre landes holdning

Landene ventes generelt at tage formandskabet og Kommissionens afrapportering fra G20 stedfortrædermødet til efterretning og kunne støtte det fælles skriftlige EU-indlæg på IMFC-mødet i Tokyo, Japan den 13. oktober 2012.